

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 47. Regis responsum ad hanc Præsidis orationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

partem accipiat, si quando pro muneris ne- Sæc. XVII.
cessitate, cum in deliberationibus salva con- A. C. 1603.
scientia aliter se facere non posse putant, re-
gis iussionibus intercedant, sic enim existi-
mant ipsi, Regem nihil nisi quod justum &
rectum est velle.

Hic honor a decessoribus suis semper,
supremis regni curiis exhibitus fuit, ut
eas benigne in intercessionibus suis audi-
rent, & si quid sequius decrevissent, ab
iis seu rogati seu moniti edicta revoca-
rent, aut in melius mutarent, boni &
prudentes Reges, quamquam legibus sint
soluti, sic tamen potestatem supremam tem-
perare maluerunt, dum legibus suam au-
toritatem servant, ut subditos exemplo
potius ad obsequium adducere, quam legi-
bus vim inferendo eos ad parendum co-
gere viderentur. Hoc a sua Majestate
expetunt Curia Regni, & de benignitate
ipsius sibi pollicentur, ut concessam iis au-
toritatem salvam esse velit, quæ nequa-
quam Curiarum, sed ipsius Regis propria
est, ut quæ a Rege dependeat, & quæ si
amitti eam ullo casu contingat, non ipso-
rum, quibus credita est, sed Regis ipsius
periculo ac damno pereat.

§. XLVII.

Regis responsum ad hanc Præsidis
orationem.

Y 5

Finita

Sæc. XVII. **F**inita hac oratione Henricus, cunctis
A. C. 1603. a Præfide allata confutare aggred-

Thuan. l. 132. „tur, hunc in modum perorans: „Læ
Hist. dupleix „tor de cura, quam pro me, & regno
Mem. d' E- „meo gerit Senatus: perspecta mihi sunt
tat. tom. 4. „omnia, quæ tam operose allata mo-
pag. 400. „fuerunt, & a multis annis expen-
Math. Paris „suisque momentis librata; sed alia
l. 3. Hist. „fori, alia regni administrandi, quæ
Societ. „vos nescitis, ratio; ambitionem ob-
„ctatis hominibus Societatis, quos ad
„non aucupari dignitates constat, ut
„sibi earum aditum peculiari voto præ-
„cludant; nam si suspicionem arrogan-
„tiæ nomen Jesu ipsis ab Ecclesia con-
„cessum præbet, quid aliis quibusdam
„Religiosis Ordinibus fiet, qui nomen
„Sanctissimæ Trinitatis usurparunt
„damnatos & rejectos a Sorbona dic-
„tis, at quos Sorbona vetus æmulatione
„ne quadam aut ignoratione illorum
„instituti rejecit, non rejecit nova, imo
„illorum eruditioni meritam laudem
„tribuit; eorum vero docendi agentibus
„que rationem tamdiu credo, Univer-
„sitas Parisina non probabit, quam
„diu Scholas illorum florere, ac fre-
„quentari cernet, porro nullius æque
„interest eos revocari, ac Lutetiae
„secum enim revehent numerosam pu-
„berem, quæ ipsos licet vetantibus edi-
„ctis vestris, ultra Gallix fines sectantur.

„non cessat: toleratos duntaxat hæc- Sæc. XVII.
 „nus in Gallia fuisse narratis: faxo A. C. 1603.
 „jam, ut auctoritate publica, edictis
 „meis, vestrisque decretis, jure civi-
 „tatis, regni, & Universitatis donen-
 „tur: idque mihi ac temporibus meis
 „singulari Superum beneficio reservatum
 „lætor. At enim seditiosum genus ho-
 „minum est, ac Regibus suis infestum;
 „foederatorum enim partes contra meam
 „rem amplexi sunt, fuit hæc injuria
 „temporum, & calamitas: errore lapsi
 „sunt, ut multi; & levius quam multi:
 „conscientia & religione ducebantur,
 „sed confido fore, idque meis benefi-
 „ciis perficiam, ut ipsos mihi deinceps,
 „partibusque meis habeam addictissi-
 „mos, neque vero ullius voti vinculis,
 „ut jactant, qui eorum ignorant leges,
 „adstringuntur Hispano Regi; nec sum-
 „mi Pontificis in verba sic jurant, ut
 „debitam suis Principibus ejurent fidem:
 „plurimum illis utuntur Hispani: sit
 „ita sane, plurimum illis nos quoque
 „utamur, habet Hispania quod eos al-
 „liciat: cur Gallia non habebit? refri-
 „catis tetra Barrerii, & Castelli facino-
 „ra, placet vestra mihi pietas ac soli-
 „citus: Barrerium tamen nullus Sa-
 „cerdos Societatis confitentem de pec-
 „catis audierat: unus ex eadem Socie-
 „tate nos de hominis scelerato consilio
 „admo-

Sæc. XVII., admonuit: alter illum sempiterni
 A. C. 1603., plicii denuntiatione conatus est a
 „ricidio deterrere, a Castello nihil
 „se illis objectum ipsimet luculenti
 „stes estis; si quid enim compertum
 „set ejusmodi, nequaquam illud in
 „creto vestro tacuissetis, neque per
 „inultum abiisset, quod si tamen
 „quem afficiendum supplicio putavisset
 „aliquid in meum cogitavit caput;
 „æquum est omnes unius culpa
 „esse? an eorum, qui mea quandoque
 „sunt secuti signa, furtis, latrocinis,
 „flagitiis, teneor obstrictus? ego
 „& illi, & ceteris, qui quid in me
 „carunt, ignosco libens; atque ita
 „Deum esse propitium precor, ut
 „nibus placatus ex animo sum, nobis
 „hæc vulnera, quæ jam coierunt, in
 „grata recordatione acerbare, publi
 „casque pariter ac privatas injurias
 „mecum oblivione voluntaria contere
 „aut, si quorundam ex hac Societate
 „reprehendere maleficia libet, aliorum
 „beneficia, non gallorum duntaxat,
 „sed etiam Hispanorum, ne omitte
 „quos meæ cum Ecclesia reconciliatio
 „nis causam omni studio promovisse
 „non ignoratis.

Hac oratione perterritus Præses Regis voluntati cedendum esse, Senatui proposuit, priusquam tamen edictum ad acta

ad acta referretur, additæ fuere variæ Sæc. XVII.
 limitationes, quas Senatores Regi ex- A. C. 1603.
 hibebant: Henrico autem edictum abs-
 que ulla restrictione ab iis ratum haberi
 postulante, severioresque minas inten-
 tante illud die secunda Januarii anno
 sequenti ad acta relatum est. Haud
 dissimulandum videtur, quod præfata
 Regis oratio mere supposititia esse a
 plurimis Authoribus censeatur: obser-
 vatum enim erat, quod illa studiose,
 ut publici juris fieret, inserta fuerit
 compilationi, quæ sub ficto titulo *Com-
 mentariorum Villaregii Volum IV.* sine
 Authoris ac typi nomine furtive impres-
 sa comparuit, insuper Jacobus Augu-
 stus Thuanus, qui Senatui, & Harlæi
 Præsidis orationi ipse interfuerat, hoc
 Regis responsum esse fictitium ostendit,
 declarans, quod illud prius Italo ser-
 mone conceptum postea nonnisi integro
 anno post Harlæi orationem comparue-
 rit, nec illius fabricatores hunc Regis
 sermonem alibi, quam Villaregii evul-
 gare ausi fuerint: Denique hunc fœ-
 tum a semetipso destrui, patet, quod il-
 lius Author ex Regis ore talia profluxis-
 se fingit, quæ ipsius dignitati, genio-
 que, necnon honori erga suum Sena-
 tum adversantur, rectaque opponuntur
 epistolis illis, quæ idem Rex ad suos
 Legatos perscripserat: inveniuntur au-
 tem

Sæc. XVII. tem hæ literæ in quodam libello
 A. C. 1603. lico, cui titulus: *Historia Cardinalis*
 Ducis *Fojosæ unacum pluribus monumentis*
epistolis, mandatis, legationibus, & reli-
tionibus nondum editis. Authore D. Jo-
berio Senatus ac Regii Consilii Advocati
 anno 1654. cum Privilegio.

§. XLVIII.

Jesuitæ ab æmulis tam in Franciam
quam Romæ vexati.

Serran. hist. Reg. Gall. pag. 829. Memoir. de Sulli. tom. 2. cap. 30. P. Daniel hist. de France.
 Enimvero Jesuitæ in Franciam nunc
 quam fuissent revocati, nisi Rex
 plena atque absoluta auctoritate id præ-
 cepisset; intime enim ferme con-
 nium animis adhuc impressa hærebant
 nuperi Regicidii, quantumvis ipsis
 fissime imputati memoria, quæ per
 famem Pyramidem Parisiis erectam
 indies refricata adhuc magis impressa
 hærebat, eo ex capite, quod ipse
 Rex sæpius coram Principibus ac Sena-
 tus sui Primoribus declarasset, quod
 Jesuitas duntaxat ideo revocarit, quia
 a plurimis ei suggestum fuisset, suam
 vitam, solium, auctoritatemque nunc
 quam firmo substituram pede, quam
 diu illos sibi inensos haberet: Hæc ipsa
 autem ratio tantam in Jesuitas concitabat
 invidiam, ut si Rex sententias illorum,
 qui Societatis restitutionem dis-
 suaderent